

Dr hab. inż. Kazimierz Kurpisz **Profesor Politechniki Śląskiej**

13 lutego 1995 zginął w wypadku samochodowym Profesor Kazimierz Kurpisz, nieprzeciętnie uzdolniony pracownik naukowo-dydaktyczny Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

Urodził się 26 sierpnia 1947 roku w Wodzisławiu Śląskim w rodzinie prawniczej. Po ukończeniu Liceum w Wodzisławiu rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Energetycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Był wzorowym studentem, angażował się w pracę na rzecz środowiska studenckiego, pełnił funkcję Przewodniczącego Rady Wydziałowej Zrzeszenia Studentów Polskich. W tym czasie aktywnie działał również w Stowarzyszeniu Pro Musica. Studia ukończył z wyróżnieniem w 1971 roku na specjalności energetyka jądrowa.

W 1971 roku rozpoczął pracę w Instytucie Techniki Ciepłej na stanowisku asystenta. W latach 1971–74 był słuchaczem Studium Doktoranckiego przy Wydziale Mechanicznym Energetycznym. Pracę doktorską pt. Nieustalone pola temperatury w grubościennych, równoległoprądowych wymiennikach ciepła obronił z wyróżnieniem w 1974 roku. Pracę habilitacyjną pt. Wytwarzanie pola temperatury w ciałach stałych na podstawie obserwacji temperatury lub gęstości strumienia ciepła w wybranych punktach ciała przedstawił i obronił, również z wyróżnieniem, w 1984 roku. W 1985 roku pracował w ZPBE Energopomiar jako konsultant.

Jego kariera zawodowa związana jest przede wszystkim z Instytutem Techniki Ciepłej, gdzie pracował kolejno na wszystkich stanowiskach, począwszy od asystenta–stażysty aż do Profesora Politechniki Śląskiej (od roku 1991). Od roku 1987 pełnił funkcję zastępcy dyrektora ds. dydaktyki.

Prowadził zajęcia dydaktyczne na wszystkich rodzajach studiów, także doktoranckich. Był wykładowcą na dwóch kolejnych Letnich Szkołach Ter-

modynamiki organizowanych przez PAN. Był bardzo dobrym i cenionym wykładowcą, czego wyrazem są wielokrotne Nagrody Złotej Kredy przyznawane przez studentów. Prowadził też wykłady i seminaria studenckie na kilku uniwersytetach zagranicznych (USA).

Był członkiem kilku towarzystw naukowych zarówno krajowych, jak i zagranicznych: Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej, Komisja Energetyki PAN, Komitet Termodynamiki i Spalania PAN, Polskie Towarzystwo Nukleoniczne, Gesellschaft für Angewandte Mathematik und Mechanik, European Association for International Education. Od 1990 roku był pełnomocnikiem Rektora Politechniki Śląskiej ds. kształcenia ustawicznego i koordynatorem współpracy z programami europejskimi (TEMPUS, CO-PERNICUS, EUREKA COST itp.).

Był niezwykle wszechstronnym naukowcem. Pracował twórczo w dziedzinie zagadnień odwrotnych, termodynamiki, metod numerycznych, przepływu ciepła, gospodarki energetycznej i wielu innych. Był autorem i współautorem czterech książek: Przewodzenie ciepła (red. S.J. Gdula, PWN 84), Modelowanie numeryczne pól temperatury, (red. J. Szargut, WNT 1992), Przemysłowa energia odpadowa, (red. J. Szargut, WNT 1993), jednego skryptu, ponad 80 artykułów i ponad 30 innych opracowań naukowych, wykonanych na zlecenie między innymi Banku Światowego, International Science Foundation (USA), PAN, Zarządu Masta Gliwice i wielu zakładów przemysłowych.

Pod Jego kierunkiem została ukończona jedna praca doktorska. Druga jest w końcowym stadium realizacji.

Za swą pracę otrzymał wiele nagród i wyróżnień, jak choćby Nagrodę Sekretarza Naukowego PAN, nagrody Ministra Edukacji Narodowej. Odszedł w szczytowym okresie rozkwitu swego talentu.

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI!